

Наум Трајчески

ПОВТОРНО ДОМА

Одлетав далеку,

како птица без јато

не помислувајќи дека,

туѓината не е злато.

Чекаше мајка чекаше

близу сто години,

гламни да разгорам

на татковото огниште.

Денес сум повторно

тука, каде за прв пат

се слушна првиот плач

и пркна мојата младост.

А тебе туѓа, туѓино

не ти останав должен,

тебе ти ја подарив,

сета моја младост.